

افغانستان آزاد - آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباراد
بین بوم و بر زنده یک تن مباراد
همه سر به سرتون په کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسایل ایدئولوژیک

درویش وردک
۲۰۱۶ جنوری ۱۷

شیرم مجلس(مؤمن و رورته پند)

بزرگوار شیخ عبدالقادر قدس سره دجمعی په ورخ د ۵۴۵ هجری کال دشوال په نیمایی کی په مدرسه کی داسی و فرمایل: دخدای ددوستانو زیرونه پاک اوصفا اودخدای یاد ته خیراودخلکو خخه لیری دی، دنیایی هیره کری اوتل دآخرت په فکرکی دی. هغه خه چی دننیا دمال خخه لری ترستركو یې بی ارزښته اوډهیریدو دی، او هغه خه چی دخدای تبارک و تعالی سره دی هغه ته حیردی. ولی تاسو دغافلانو بلکی له هغوي لیری یاست اوددوی دکروورو خخه غافل یاست، دننیا مال ټولوله آخرته غافل کری یاست. له خداهه شرم نه رعایت کوی، بلکه په بی شرمی خپل غفلت ته ادامه ورکوی.

راشه دڅل مهربانه ورور نصیحت ومنه او مخالفت مه ورسره کوه، حکمه زه ستا دزیان اوګتوبه هکله خه وینم چی ته بی نه وینی، له دی امله رسول اکرم(صلی الله علیه وسلم) فرمایي: (**المؤمن مزاۃ المؤمن**) «مؤمن دمومن هنداره ده». صادق اوریښتني مومن په څلوا نصیحتونو کی داسی خه څل مومن ورورته ورپه ګوته کوی چی دی ورڅخه بی خبره دی. دی له ګناهونو راګرزوی اوحسنې عمل او نیکیو ته بی رابولی. او هغه خه چی بی په سود او زیان وی ورتنه بیانوی.

له خديه مندوی یم چی زه بی دخلکو پند او اندرز ته مامورکړی یم او زړه ته می بی دا الهام کړی او دایي زما تر تولو مهمه دنده ګرځولی ده.

ای د مریدانو او دوستانو ډلی! زه ستاسو ناصح یم، او د هغې په بدل کی هیڅ مزدوری او پاداش نه غواړم، بلکه ټواب بی زما د څښتن سره په آخرت کی ثابت دی. زه دننیا بندہ او غوښتونکی نه یم، او آخرت ته هم سرنه تیتووم، حکمه له لقاء الله پرته هیڅ شی زما په نظرکی ارزښت نلري. دیوه خدای او قديم خالق نه پرته دبل چا بنده نه یم. زما خوبنۍ ستاسو په خلاصون او رستگاری کی او غم او اندوه می ستاسو په هلاکت کی ده. هر کله چی دیوه مرید چې زما په لاسونو بی خلاصون موندلی، مخ وینم نوخوبن شم او دالهی شکرانی دز لال چېنی نه مریرم، چې دابنده داسی زما په لاسو مقصود ته رسیدلی.

(ای غلامه) زما مراد او مقصود ته بی نه زه، غواړم تا دصلاح پرلوری رهنمائي کرم. ولی ته یوازی دڅلوا ګنوپاره زما سره مینه کوی، ژرماته راشه ترڅوژر دغفلت له پله نه تیراوې سمه لاره برابرشي..

(ای قومه) دخلق او خالق پروراندی تکبر له سره وباسه. خپل ارزښت و پیژنی او په خپل نفس کی فروتن او متواضع اوسي. حکه که نیک و گوری اول یوه مرداره نطفه وي له مردار او بوي او په آخرکي به هم بوي ناكه جسدپه خاورو کي پروت، دهغو له دلى مه اوسي چي دننيا مال بي پنسى ترلى او دنفس هوا بنكارکري دي. او دوي دسلطينو او اومراو دربارونو ته په هغه څه چي نصيب بي ندي سرگردان کري، يا دمقسمی روزی په لتون کي بي ځانونه خوار او تبیت کري.

رسول اکرم(صلی الله علیہ وسلم) فرمائي: (**أَشَدُّ عَقُوبَاتِ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ لِعَبْدِهِ طَلْبَهُ مَا لَمْ يُفِسِّمْ لَهُ**) - «بنده ته دخداي دسختن عذابونو څخه یودادي چي دي د داسي شى په لته کي وي چي نصيب بي نه وي». حیراني ده! واي پرتا! اى په الهی فضا اوقدنادانه، آيا فکرکوی چي که دننيا تول خلک سره منتفق شى او هغه شى چي خدای نه وي درکري؟ دربه بي کري؟ دادنفس وسوسه ده چي ستا په رکوکي نغښتني ده. پدي حال کي ته دخداي بنده نه بي، بلکه دنفس او شهوتاوا در هم او دينبار بنده بي. زيار و باسه چي رستگاري ته و رسيری، سنابي چي و زغورل شي. یوه له بزرگانو څخه داسي فرمالي: هرڅوک چي دصلح سره مصاحبته ونه رسيد، نه ژغورل کيردي. ته مصلح او مفاح ويني ولی نه دباطن په سترګو بلکه ظاهر په سترګو، اوخرنګه چي دايمان څخه پوره برخه نلري نو هغه په تولیزه توګه نه درک کوي، حکه پرته له ځانه بل څوک نه ويني. متعال خدای په دي هکله فرمائي: (**فَإِنَّهَا لَا تَعْمَلُ الْأَبْصَارَ وَلَا كَنْ تَعْمَلُ الْقُلُوبُ إِلَّا فِي الصُّدُورِ**) - «ظاهر سترګي رندي ندي، بلکه زرونه چي په سینوکي دی بصارت او ليد نلري. سوره حج آيه ۴۶-).

څوک چي دطعم سترګي دنورو لاسونو ته لري خپل دين بي په یوه انجيرپلورلي دي، هغه څه چي پايداردي په ناپايداره شى بدل کري، يعني دنیا بي دآخرت پرخايان قبولي کري. او بالاخره نه دالري اونه هغه، نه له دنیا ګټه اخلي اونه له آخرته.

ترڅوچي دکامل ايمان خښتن نه بي، او دنوكل مرحلې ته نه بي رسيدلي، دژوندانه له کار او بارخخه لاس مه اخله، ترڅونورو ته ارنشي، چي مجبور به شى دين دي په دنیا و پلوري، او هر کله که دنوكل او کامل ايمان مرحلې ته و رسيدلي، هغه وخت به تول اسیاب او وسایل درته بي ارزښته شى، او زړه به دي له کورکلۍ، زن او فرزند او شهرت څخه بیزاره شى او هغه څه چي په لاس کي لري بسخى، اولاد و رونو او دوستانو ته خوشى کري، اوله داسي حال سره به مخ شى چي تصور به کوي دمرګ فرشتې قبض روح کري بي، او بيا یوه بنکاري مارغه ستا مرګ تښتولی، او پاچي ځمکه چاودلي او ته بي تيرکري بي. او بيا داچي دقصا اوقد رسپا هاينو تښتولی بي او دفنا په درياب کي بي غرق کري بي. هرڅوک چي دي مقام ته و رسيد نوهیش شى ورته زيان نشي رسولی، او ظاهري اسیاب او وسایل ددوی په باطن هیڅ اثر نلري او دنولو پروراندی بي اعتمنا دي.

(ای قومه) که چيری دینوی تعلاقتو څخه چي یادون می وکړ، په تولیزه توګه نشي لېږي کیدا، نو دخپل وس سره دزره تیرون ورباندی کم کري. رسول اکرم(صلی الله علیہ وسلم) فرمائي: (**تَفَرَّغُوا مِنْ هُمُومِ الدُّنْيَا مَا سُطِّعَتُمْ**) - «د خپل توان په اندازه له دنیوی علايقو څخه ځانونه فارغ کري.».

(ای غلامه) که کولاي شى دننيا له غمنو ځان فارغ کري نو همداوس پيل وکړه. په بيره دخداي عزوجل خواته منده ووه او لاسونه دي دده در حمت په لمن کي واچوه، ترڅو دي دنبوی اندېښنو څخه په امن کري. حکه هغه په هر کار لاس بري او په هرڅه خبره دي، تول امورات دده دفترت په لاسونو کي دي. دده د مقدسی درگاه ملازم او سه او له ده وغواړه چي کامل یقین در په برخه کري او په خپل انس او قرب دی مفتخرکري، او تول غږي او جواړ ده په

بندگی بوخت کری، داتول نعمتونه له ده وغواره نه له بل چا. دخان په خيرمخلوق ته خان مه تيتوه، تولی اړتیاوی دی
يوازی له خدایه وغواره.

(ای غلامه) يوازی ستابخبری په ڙبه، له عمل او قلبی خلوص پرته تا یوگام هم دخای لوری ته نه بیاپی. دخای لورته
حرکت يوازی دزره په اخلاص پوري تپاولري. دخای قرب دباطن نېردي والي دی، باید باطن او اسرا ر دخای په
يادوي. درست عمل هغه دی چې دشريعت دحدودو په ساتلو او په تولو غرو او يوازی دخای درضا لپاره وي. هرڅوک
چې دخان لپاره کوم مقام قابيل شو، پوه دی شى چې بي مقامه دي. هر چاچې دخلکو دخاطر لپاره کوم کارتسره کړه،
صالح اونیک عمل درلودونکي ندي.

اعمال باید پېت ترسره شي، نه په ظاهر او دخلکو دستركو پروراندی دنبوی اعتبار دلاس ته راورو لو لپاره. يوازی
فرایض دي چې له اظهاره يې چاره نشه، ولی هغه هم باید دزره په حضور چې خدای ته خیروي او پرته دده له رضا
بل مقصود ونلري ترسره شي. سنا لئي ددين په کارکي درته ګته نه رسوي. که ددمعنويت زيرينا سسته ده نو دجبران په
لته کي شه. ځکه ده عمل بنست توحید او اخلاص دي. پخه کلا هغه ده چې پرداسي بنست جوره شوي وي. دخای له
توفيقاتونه په تکيه داعمالو په روغولو پيل وکړه، نه په خان په تکيه او اميد سره. ځکه دموحدينو اعمال يوازی
قدر او رزښت لري، او درياکارانو او منافقانو اعمال ارزښت او بيه نلري.

لویه خدایه په تولو حالاتوکي موله نفاقه او ريا ليرى وساتي(آمين)
«وَ آتَنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَ قِنَا عَذَابَ النَّارِ».